

Holten (FP):

Jeg vil gerne spørge ministeren: hvis man fra privat side kombineret med kommunal side er i stand til at genoprette banedriften, vil ministeren så synes, det var rimeligt, at staten betalte de nødvendige udgifter til sikringsanlæg ved skæring med veje?

Ministeren for offentlige arbejder (Damsgaard):

Nu kom der jo et nyt moment ind i sagen. Jeg ved ikke, om de private overhovedet tænker sig selv at retablere banen og betale underskuddet. Så kan vi naturligvis overveje det spørgsmål, der blev stillet. Jeg kan naturligvis ikke tage endelig stilling til det her i dag.

Poul Boeg (CD):

Jeg vil gerne takke hr. Erik Holst, fordi han bidrog til debatten om den sag, som jeg har rejst, og jeg vil gerne i den forbindelse stille et supplerende spørgsmål til den højtærede minister, for ministeren har gentagne gange kredset om dette med, at hvis der skulle etableres en ordning, som tilfredsstillede de lokale hensyn og ønsker, som er kommet frem, så måtte noget centralt være et vist tilskud, en eller anden form for bidrag fra kommunernes side, og så forstår jer videre, at ministeren ikke er helt tilfreds med, at der ikke er kommet en reaktion på en henvendelse til kommunerne herom. I den forbindelse kunne man vel med nogen rimelighed sige, at en af forudsætningerne for, at der skulle komme en reaktion, vel måtte være, at der var et mere konkret oplæg. Forudsætningen for at tage stilling til, om man vil yde et tilskud, må vel også være: hvad skal man af med? Det vil enhver vide der bliver stillet i den situation, at det foreslås, han skal betale et eller andet. Derfor vil jeg gerne have lov til yderligere at stille ministeren det spørgsmål, om han har udarbejdet eller stillet noget konkret forslag til kommunerne om dette, og i bekræftende fald hvad hans forslag og oplæg går ud på.

Ministeren for offentlige arbejder (Damsgaard):

Det kan jeg svare bestemt nej til, det har vi ikke, fordi min primære indstilling er den, at det måske ikke er særlig aktuelt at genoprette denne banestrekning, som et enigt

folketing gav tilslutning til at lukke i 1971. Det, jeg i brevet har sagt til kommunerne, er, at det er ikke nok, at de bakker disse ønsker op. Har man noget at ville bakke op med? Vil man være med til at betale underskuddet? Så længe man slet ikke har hørt, om denne vældige interesse bilægges med økonomisk ansvar, har vi naturligvis ikke gjort mere ved sagen, og det vil vi heller ikke gøre, før vi har hørt fra disse kommuner.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Gerda Møller (KF) til undervisningsministeren:

„Vil ministeren bekræfte, at læseplanudvalgets faghæfter ikke er obligatorisk undervisningsstof?“

(Spm. nr. 13).

Skriftlig begrundelse.

Læseplanudvalget er ved at udsende nye faghæfter, Disse faghæfter og deres forhold til eventuelt kommende ændringer i folkeskoleloven er uafklaret.

Det er derfor afgørende, at der ved udsendelsen af faghæfterne ikke foregribes noget, som kan vanskeliggøre folketingets arbejde med folkeskoleloven.

Gerda Møller (KF):

Når jeg har stillet dette spørgsmål til ministeren, hænger det sammen med den debat, der går både mellem forældre og mellem mange lærere om faget dansk og danskundervisningen i det hele taget. Det er jo således, at mange forældre giver udtryk for, at de kunne ønske, at deres børn forlod skolen med bedre kundskaber i de elementære fag, herunder altså også faget dansk.

Jeg har forstået, at ministeren er af samme opfattelse og derfor også vil styrke faget dansk i sit forslag til revision af folkeskoleloven. Det er jeg da vældig glad for, men så kan det undre mig, at ministeren har givet sin velsignelse til, at læseplanudvalget udsender sine faghæfter til brug ved undervisningen i folkeskolen, fordi disse faghæfter ikke er udarbejdet på grundlag af ministerens tanker og hensigter med faget dansk, men vel snarere under hensyntagen til de tanker, som den tidligere undervisningsminister, hr. Knud Heinesen, havde i sit skole-